ప్రమాదవశాత్తు మరణించింది

పొద్దున్నే ఐదున్నరకి లేవాలి. వీధీ, దొడ్డీ తుడిచి, నీళ్లు జల్లాలి. నిన్నటి వంటకు వాడిన రాసెడు అంట్లూ తోమాలి. పశువులపాక సాఫ్ చేసి రెండు బర్రెల పాలూ పితకాలి. ఇంటిల్లిపాదికీ లేచేటప్పటికి పళ్లు తోముకునేందుకు నీళ్లు తోడాలి.

ఏడింటికి అందరికీ కాఫీ సిద్ధం చెయ్యాలి. తను మాత్రం తాగకూడదు. ఎందుకంటే మామగారి మేనత్త కాఫీ తాగినవాళ్ల చేతి మీదుగా అన్నం తినదు. ఎనిమిదింటికి మడి గట్టుకుని పదింటిలోపల పదిమందికీ వంట చెయ్యాలి. లేకపోతే భర్త కోర్టుకు పోవడం ఆలస్యమవుతుంది. ఈలోపల అందరికీ స్నానాలకి వేడినీళ్లు సప్లై చెయ్యాలి. మధ్యలో ఆడబడుచు లెవరన్నా కాఫీలకి ఆర్డర్లిస్తే, ఆ పురమాయింపులన్నీ ఆగరించాలి. మడి మాత్రం చెడకూడదు. వేళకి మరదిని కాలేజీకి, భర్తను కోర్టుకు పంపాలి.

మామగారు 11-30 కు గాని తినడు. ఆయన తినందే ఆడవాళ్లెవరూ విస్తరి వేసుకోకూడదు. అందరూ తింటేగాని తను తినలేదు.

మళ్లా భర్తకు రెండు గంటలకు టిఫినూ, మూడు గంటలకు అందరికీ 'టీ'. ఇవన్నీ అయ్యేటప్పటికి రాత్రివంట. రాత్రిపని ముగిసేటప్పటికి పది అవుతుంది. అందరికీ పక్కలు అమర్చి, తర్వాత తను నిద్రపోవాలి.

కాపరానికి వొచ్చినప్పట్నించీ సూక్ష్మంగా చంద్రకాంత దినచర్య ఇది. లోకంలో బానిసత్వం తొలగిపోయిందనే అపభ్రమలో ఎవరన్నా వుంటే చంద్రకాంతవంటివాళ్లను ఎంతోమందిని చూపగలను—'తిరగబడక, ఈ శతాబ్దంలో కూడా అదేం ఖర్మ!' అంటే చెప్పలేను.

ఇంతయినా ఆ ఇంట్లో ఒకళ్ళకీ చంద్రకాంతమీద ప్రేమ, సానుభూతి అనేవి లేవు. రుచులు కుదరలేదనో, పెరుగు పులిసిందనో, నీళ్లు మరగలేదనో ఈసడింపులూ, సాధింపులూ.

విధవాడబడుచుకి వేరేపనే లేదు. తిని కూచుని 'ఆడబడుచు అర్ధమొగుడు' అంటూ దీర్ఘాలుతీస్తూ, చంద్రకాంతని కోసి పెట్టడంతప్ప వేరేపని లేదు.

చంద్రకాంతతండ్రి గౌరవకుటుంబీకుడు. కుటుంబరావు పేరుకు తగినట్టే కుటుంబం కూడా పెద్దదే; నలుగురు మొగపిల్లలూ, ఆరుగురు ఆడపిల్లలూ. అందులో ఆఖరామె చంద్రకాంత. తరతరాలు ఊరికే కూచుని తినడంవల్లా, ఆరు పెళ్ళిళ్ళు అమోఘంగా చెయ్యడంవల్లా కుటుంబపరిస్థితి ఆర్థికంగా చితికిపోయినా, గౌరవప్రతిష్ఠలవిషయంలో వేలెత్తి చూపలేరెవరూ.

ఆఖరిబిడ్డ చంద్రకాంత ఎంతో గారాబంగా పెరిగింది. చంద్రకాంత సుఖపడదని ఎవరూ అనుకోలేదు; ఆ భయమే కలగలేదు.

చంద్రకాంతభర్త సర్వేశ్వర్రావు ప్లీడరీ చేస్తున్నా భారమంతా సర్వేశ్వరుడిమీద వదిలేసి, పెత్తనమంతా తండ్రికీ, అక్కగారికీ వొదిలి, నాలుగురాళ్లు తెచ్చి ఇంట్లో పడెయ్యడమే ఆశయంగా గల సాత్విక మహాశయుడు.

శాంతి రామమూర్తి

తండ్రీ, విధవక్కగారూ, పెళ్లికాని చెల్లెలూ, కాలేజీలో చదివే తమ్ముడూ, తండ్రి మేనత్తా—అందర్నీ అతనే పోషించాలి.

చంద్రకాంత దినచర్య చెప్పడంలో నా వుద్దేశం ఆవిడకష్టాలన్నీ ఏకరువు పెట్టి మీ సానుభూతిని పొందేలా చేద్దామని కాదు.

అంతకంటె ఎక్కువగా కష్టపడే వాళ్లు కూడావుంటారు. ఐనా ఏమాత్రం సౌఖ్యపు ఛాయల దరిదాపులకైనా చంద్రకాంతలా చేరనివాళ్ళు అరుదుగా వుంటారనుకుంటాను. భర్తప్రేమని పొందగలిగినట్టయితే చంద్రకాంత అంతకంటె రెట్టింపు కష్టాన్ని భరించగలిగేది. సర్వేశ్వర్రావు స్వభావాన్ని చిత్రించడం కష్టం. ఈక్రింది సంఘటన విన్నాక ఏమనుకోవాలో నాకే తెలీలేదు.

* * *

సర్వేశ్వర్రావు ఏడున్నర గంటలకు భోజనంచేసి మామూలుగా క్లబ్‌కి పోతాడు. రాత్రి పదైతేగాని రాడు. అందులో ఆడేది కాంట్రాక్ట్ బ్రిడ్జి. ఒక్కోరోజు రాత్రి రెండు గంటలుకూడా అయ్యేది.

చంద్రకాంత పనులన్నీ పూర్తయ్యాక తన గదిలోకి పోయి, భర్తకోసం నిరీక్షించి, నిరీక్షించి, నిద్రపోయేది.

ఆ రోజున తలుపు తట్టినట్టయింది. వెళ్లి తలుపుతీసింది.

ఎదురుగా మామగారు! చిరునవ్వుతో "ఏమే, కోడలా ఏం చేస్తున్నావ్?" అన్నాడు.

చంద్రకాంత ప్రాణం పైకెగిరిపోయినట్టయింది. హడలిపోయింది. వెంటనే తలుపులు బిగించుకుంది. గుండెలు వేగంగా కొట్టుకోసాగాయి. కాళ్ళు వణకసాగాయి. భయంతో క్రుంగిపోయింది.

మామగారి వికవుదగ్గూ, సకిలింపూ వినబడ్డాయి...

మర్నాటినించి విధవాడబడుచు కొత్త ఫర్మానా జారీచెయ్యసాగింది: 'తండ్రి నీళ్ళుపోసుకున్నంతసేపూ, అన్ని చేదలూ నీళ్ళు చేదాలని.' "మామగారంటే దైవ సమానుడు. అలాంటివాళ్ళకు ఏ సేవైనా చెయ్యాలి" అని బోధ చేసింది.

"మీ నాన్నగారుకదా; నువ్వు మాత్రం సేవ చెయ్యకూడదా" అందామనుకుందో, అందో చంద్రకాంత; నరరూప రాక్షసి లాంటి ఆ యిల్లుబట్టిన విధవాడబడుచు మీద విరుచుకుబడింది: "నాకే ఎదురు చెబుతావుటే! ఆమాత్రం మామగారికి సపర్య చెయ్యకూడదూ? పత్తిత్తువు బయలుదేరావని. చూడండి ఎంత పొగరో? శతకోటి జంగాల్లో బోడిజంగమని, ఆక్కడికి తానొక్కర్తే పతివ్రతాశిరోమణి ఐనట్టు" అంటూ. ఇంటి పెంకులు ఎగిరిపోసాగాయి.

మన దేశంలో మధ్యతరగతి కుటుంబాల్లో వితంతువులు చేసే అఘాయిత్యాలు ఇంతా అంతా కాదు! ప్రతి ఇంట్లోనూ వాళ్ల మూలంగా ఎంత గోల జరుగుతుంది. ఈ మాటలు రాసేది స్త్రీజాతిని, వితంతువుల్ని కించపర్చాలని కాదు. వాస్తవ విషయమంతే!

అయితే అలా ఎందుకు జరుగుతుంది అంటే కారణం లేకపోలేదు. మానవులకు సహజమైన జీవితంనుండే వాళ్లు బలవంతంగా వేరుచేయబడతారు. దాని క్కారణం, మతం, పురాతనాచారాలు మొదలైనవి.

(49-వ పేజీ చూడండి)

"పుస్సీని మనతోనే తీసుకు వెళ్లాల"ని నేను పట్టు పట్టేను. "పెళ్లికి వెడుతూ పిల్లిని చంకనెట్టుకొని వెడతారా" అని నాన్నగారు అన్నారు. ఇంక విధిలేక పుస్సీని మా అత్తయ్యగారింట్లో ఉంచేను, జాగ్రత్తగా చూస్తూండమని మరిమరి చెప్పేను. అప్పుడు నాకు ఏడుపు వచ్చింది. పుస్సీ కళ్లుకూడా నీళ్లతో మెరుస్తూంటే మ్యావ్ - మ్యావ్ అని ఒకటే ఏడుపు. పెళ్ళికి వెళ్ళి పదిరోజులు హాయిగా గడపి వచ్చాము. తిరిగివచ్చి పుస్సీని తెచ్చుకుందామని అత్తయ్య ఇంటికి వెళ్లేను నా పుస్సీ ఏమి బెంగపెట్టుకుందో అని భయపడుతూ వెళ్లేను. వెంటనే చెడువార్త నా చెవిని పడనే పడింది. ఆ యింటివారి కుక్క పుస్సీని ఎగబడి పొట్టనెట్టుకుందిట. నిలువునా నీరైపోయాను. నానోట మాట రాలేదు. మా అత్తయ్య నన్ను ఎంతో ఓదార్చింది. మూడు రోజులవరకు ఒళ్లు ఎరుగని జ్వరం. పుస్సీ, పుస్సీ అని అస్తమానం పలవరింతలు. 'నువ్వు నీ తమ్ముడినే ప్రేమించటము మంచిది. జంతువులతో నీకు ఇంత అధిక ప్రేమ ఉండడం మంచిది కాదు. జరిగినది మంచికే' అని ఎవరో సందేశమిచ్చినట్లు అనిపించింది. అప్పటినుండి క్రమంగా మా తమ్ముణ్ణే ప్రేమించడం మొదలు పెట్టేను.

ఇప్పటికీ మా మేనత్త అంటూనే ఉంటుంది: "కోడలా నీ పుస్సీని మా పప్పీ చంపిందని కోపమా? మాయింటికే రావడం మానుకొన్నావు. మా అబ్బాయిని పెళ్లాడుతావా?" ఏంసమాధానం చెప్పాలో ఇంకా ఆలోచిస్తూనే వున్నాను. ★

ప్రమాదవశాత్తు మరణించింది!

(35-వ పేజీ తరువాయి)

సహజప్రవృత్తుల్ని అణగద్రొక్కుకున్నప్పుడు వాటిని మంచిమార్గాల్లోకి సబ్లిమేట్ చెయ్యకపోతే, ఇలాంటి విషమపరిణామాలకు దారితీస్తాయి.

ఎన్ని కష్టాలన్నా భరించింది గాని, ఈ బాధని చంద్రకాంత సహించలేకపోయింది.

రాత్రి భర్త కాళ్ళమీద పడి, ఏడ్చి, విషయమంతా పూసగుచ్చినట్లు చెప్పింది.

"ఏతే నన్నేం చెయ్యమంటావ్? నీకోసం మావాళ్ళతో తగవులాట ఎక్కడ పెంచుకోను? ఏదో నీచాకచక్యంతో నువ్వే సర్దుకుపోవాలి. అయినా ఎప్పుడూ ఆడవాళ్లే మానాన్ని రక్షిస్తూ కూచోడమేనా మా పని? ఎవరిమానం వాళ్ళు కాపాడుకోవాలంతే!" అని కసిరాడు.

చంద్రకాంత కన్నీటితో తడిసిన తలగడా తన గుండెల్లో దాచుకుంది.

* * *

వారంరోజుల పనిమీద సర్వేశ్వరరావు బొంబాయి వెళ్ళడంతో కథ క్లయిమాక్స్ అందుకుంది.

ఆ వారంరోజుల్లోనే తండ్రీ కూతురూ, చంద్రకాంతమీద కసితీర్చుకున్నారు. ఒకనాటి రాత్రి ఆ యింట్లో బిగ్గరగా ఏడుపులూ, పెడబొబ్బలూ, పిడిగ్రుద్దులూ వినపడ్డాయి ఇరుగుపొరుగువారికి. మరునాడు పొద్దున్నే వాళ్లకి నీళ్ళూ, కాఫీ సిద్ధమవలేదు. వీధికూడా శుభ్రం కాలేదు.

ఇంకా లేవలేదనుకుని చంద్రకాంత గదిలోకి వెళ్లారు. ఆమె అక్కడ లేదు.

ఇంటిల్లిపాదీ లేచి ఇల్లూ, దొడ్డీ, బావీ వెతికారు. కాని కనపడలేదు.

చివరికి ఊరిబయట చెర్లో దొరికింది చంద్రకాంతశవం.

ఆ దృశ్యాన్ని ఇప్పటికీ మరువలేను. నిర్మలమైన ఆమె మొహంమీద ముత్యాల్లా మెరిసే నీటిబిందువులూ, నల్లని ముంగురులూ, వాడని ఆ తేజస్సు, చంద్రబింబం వంటి కాంతీని.

తర్వాతకథ ఊహించుకోలేనంత కష్టమైందికాదు.

శవపంచాయతీలో "ప్రమాదవశాత్తు మరణం" పొందినదని తేలింది.

"మా వంశానికి తీరని కళంకం తెచ్చింది, పాతకి" అని ఆ కుటుంబీకులు ఇప్పటికీ ప్రచారం చెయ్యడం మాత్రం నిజం! ★

మహిళామణులకు మహత్తర సేవ
అద్భుతరీతిగా పనిచేయుచున్న అసమాన ఔషధము

ప్రసిద్ధ గర్భాశయ రోగ నివారిణి
అన్ని మందుల షాపులలో దొరుకును
కేసరి కుటీరం లిమిటెడ్
మద్రాసు-14
తెనుగుజిల్లాలకు, హైజాముకు ఏజంట్లు:
శ్రీ సీతారాం జనరల్ స్టోర్సు

ప్రతిష్ఠమైన సంజీవరావు పంతులుగారి అగత్యమైన కుటుంబ ఔషధములు
కాస్మస్ కస్తూరి మాత్రలు...సీసా 0-6-0
కర్జక్ గోరోజన మాత్రలు... „ 0-8-0
బాలక్స్ విరేచనమగుటకు మాత్రలు...„ 0-6-0
మా మందుల పూర్తి జాబితాకు వ్రాయుడు
యునైటడ్ కేసరీ, బందరు వీధి, మద్రాసు-1 విజయవాడ.

కౌంట్ ఆఫ్ మాంట్ క్రిస్టో
రెండు భాగములు
ఒక్కొక్క భాగం
వెల రూ. 3 8-0
పోస్టుఖర్చు ప్రత్యేకం.
ఆంధ్రగ్రంథమాల,
మద్రాసు-1.